

A NÉGY TEST MŰKÖDÉSÉNEK MEGISMERÉSE (folytatás)

Az egyensúly tisztán a felelősségvállalás kérdése. Amikor ezt megemlítem, az emberek olykor felsóhajtanak, s azt mondják: „Ó ne, nem akarok több felelősséget!” Való igaz, amikor veletek beszélek, sokszor az állítom, hogy felelősek vagytok ezért, vagy felelősek vagytok azért, de gondolkozzatok csak el ezen. Ez valójában jóval nagyobb szabadságot jelent. Ez azt jelenti, hogy nem kell egy bizonyos beállítottságú, kiegyensúlyozatlan személynek lennetek, csak azért, mert a dolgok így működnek, és ti semmit sem tehettek ellene. Igazán könnyűvé válik az egész, ha kezditek megérteni, hogy ez csupán annak függvénye, hogy miként határoztok erőforrásaitok szétosztása felől.

Ám nem mindig egyszerű meghatározni azt, hogy mikor és hogyan hoztatok olyan döntéseket és ítéleteket, melyek az egyik test számára kivételes helyzetet teremtettek a többi részekkel szemben. A kiváltó ok gyakran az elmúlt életekben gyökerezik. Például, megelőzőleg egy olyan életet élhettetek, melyben egy rendkívül mentális beállítottságú személyiséget testesítettetek meg, melyben egyszer csak azt tapasztaltátok, hogy érzelmeitek megindulnak, s a felszínre törnek, ám valószínűleg kissé elfojtottan, és némiképp indulatosan nyilvánultak meg a hosszú mellőzöttség miatt. Robbanásszerűen törtek fel, s darabokra zúzták nyugodtnak tetsző, racionálisan felépített életeket. Lehet, hogy az idő tájt néhány rendkívül komoly és szigorú ítéletet hoztatok az Én érzelmi összetevője ellen, amely azután a többi fölé tornyosult, s elsősorban ezért vagytok most kiegyensúlyozatlan életre kényszerítve.

Evolúciós pályáján haladva néhány ember ítéletet hoz azzal kapcsolatban, hogy miként viszonyulnak, vagy a múltban miként viszonyultak egy bizonyos összetevőhöz, mint például az érzelmi testhez, s minthogy eddig csupán elkeseredett és elfojtott oldalát pillantották meg, ítéletet hoznak a test egésze ellen anélkül, hogy megpróbálnák megismerni annak működését egészséges állapotában. Felszabadító érzés felismerni, hogy a Forrás nagy körültekintéssel tervezte meg ezt a négy csodálatos testet, valamint azt, hogy mindegyikük azzal a feladattal teremtett, hogy támogasson benneteket fejlődésetek útján, mely magában foglalja növekedésetek jelenlegi pontját, a múltbeli életeiteket és jövőbeli megtestesüléseiteket egyaránt. Nem szabad elfelejteni, hogy mindegyikük egy teljes, egységes és értelmes egész, valamint hogy fizikai teljességetek csupán akkor működhet optimálisan, ha minden egyes test valódi természetének megfelelően, megítélés, elfojtás nélkül fejt ki tevékenységét. A következő lépésben megismerkedünk e testek működésével, hogy a későbbiek során a megértés hiányában ne hozzatok ítéletet ellenük fejlődésetekben és életekben betöltött szerepüket illetően.

Alighanem azt gondoljátok, hogy tisztában vagytok a fizikai test működésével, ám azt kell mondanom, hogy annak csupán egy részét ismeritek. Tudomásotok van arról, hogy a fizikai test biztosítja számotokra azt a képességet, hogy a fizikai síkon jelen lehessetek egy testben. Az sem ismeretlen előttetek, hogy ennek érdekében ennetek, aludnotok stb. szükséges, arról azonban valószínűleg nem tudtok, hogy fizikai testetek voltaképpen a teremtés eszközt jelentik számotokra a fizikai síkon. A Föld, mint említettem, igen erőteljes fizikai tudatosságot képvisel, és következő evolúciós lépcsőfokára lépve is kétségkívül fenntartja majd e gazdag és vibráló jellegét. A fizikai síkról felemelkedve nem úgy tesztek majd, mint néhány frissen lediplomázott ember, aki az egyetem kapuján kilépve összegyűjti minden könyvét és jegyzetét, azután máglyát rak és a lángok közé hajítja őket gondolván: „Most már mindent elfelejthetek.” Felemelkedésük után nem ez fog történni veletek. Megtartjátok valódi tudásotokat és felismeréseiteket, melyeket a fizikai síkon szereztek. Elvégre hogyan is feltételezhetnék, hogy a Spirituális Tanítók bizonyos időközönként képesek testet ölteni, hogy a segítségünkre lehessenek? Ez semmiképpen sem volna lehetséges akkor, ha a fizikai létformák használatáról szóló minden tudásukat elfelejtenék. Megtartják bensőjükben a képességeket, melyek lehetővé teszik számukra, hogy egy fizikai testben jelenjenek meg, s

ennek segítségével a planetáris struktúra rendszerébe integrálódjanak. A fizikai síkon megszerzett tudásokat egyáltalán nem fogjátok magatok mögé hajítani.

E bolygón egy igen sűrű, vagy, ahogyan én szeretek hivatkozni rá, egy rendkívül erőteljes fizikai energiamezővel vagy testtel rendelkeztek. Néhányan ezt a „három dimenziós” meghatározással illetik. Az utóbbi néhány évben óvakodom attól, hogy a dimenziókról úgy beszéljek, mintha azok különálló tudatzónákat képviselnének. Nem egészen így fest a helyzet, ezért a hangsúlyt az egészre irányuló perspektívára helyezem, amely azon különböző változatokra összpontosít, melyeken keresztül önnön jelenléteteket e csodálatos világban átélhetitek, megismerhetitek. Ha nem igazán vagytok jelen fizikai testetekben, nem vagytok képesek a fizikai világban alkotni vagy teremtő folyamatokat működtetni. A kreatív tervek és ötletek a spirituális-, mentális- vagy érzelmi síkokra zárva maradnak, s sohasem hatolnak az anyag sűrűbb világába, s nem válnak láthatóvá és kézzelfoghatóvá az érzékek számára, amelyek használatában a legtapsztaltabbnak mutatkoztok. Alighanem sokszor átéltétek már, hogy reményeitek és elgondolásaitok már-már valóra válni látszottak. Valódinak, tisztának tűntek, azután semmi sem lett belőlük. Időnként, ha visszatekintetek, azt mondjátok: „Énnek így kellett lennie”, néha azonban valóban úgy érzitek, hogy valami nagy dolog érintett meg benneteket, s ti elengedtétek magatok mellett. Ismeritek fizikai felépítéseteket, s tudomásotok van az étertestről, amelyről már ejtettünk szót az előzőekben. Ez az a test, amely mindennapi életek során teremtőerővel lát el benneteket. Úgy is mondhatnánk, hogy az első és második csakrátok, vagyis a gyökér- és a nemicsakra az, amely egymással összekapcsolódva a fizikai világba áramoltatja a felsőbb szintekről kapott energiát, inspirációt, ötleteket, vágyakat. Ezek valójában a második csakra területére érkeznek.

Most pedig a második csakra ideális működését szeretném ismertetni. A magasabb rezgésű energiák a második csakra területére áradnak, s a fizikai struktúra alapját képező gyökércsakrán keresztül is nagy mennyiségű planetáris energia áramlik be. Ez a kétféle energia a második csakrában keveredik össze. Így tehát a magasabb energiáknak, inspirációnak, teremtőerőnek és az anyagnak, a Föld energiájának egyfajta elegye jön létre. A teremtő energia a második csakra segítségével nyilvánul meg a fizikai világban. Ez persze nem azt jelenti, hogy kizárólag a második csakra felelős a teremtését, hiszen a magasabb energiák is részt vesznek a teremtő folyamatban, ám valahol össze kell kapcsolódnuk a planetáris energiákkal, nem igaz? A legtöbb ember úgy hiszi, hogy valahol az űrben fonódnak össze egymással. Úgy képzelik, hogy a felülről hozzájuk érkező inspirációt kiküldik valahová, az pedig rejtélyes módon, amikor már többé nincs uralmuk felette, összekapcsolódik a fizikai energiákkal, azután valami történik.

Véleményem szerint nem egészen így működnek a dolgok. Ha a tárgyaltak szerint tekintetek a teremtésmoddre, igazán nem sok értelme lenne azt feltételezni; hogy a teremtés valóban valahol a hatáskörötökön kívül ragyog fel. Ez esetben nem lenne teljes felelősségetek a folyamat felett, valami olyasmi történne odakinn, amit képtelenek vagytok irányítani, s aligha mondhatnátok, hogy uralmatok van a folyamat felett. Jó okotok van azt feltételezni, hogy a teremtő folyamat fellobbanásának valahol bennetek kell bekövetkeznie. Gondolkozzatok el ezen. Vajon hol található ez a hely? Valahol ott; ahová képesek vagytok magatokba szívni a bolygó energiáját, ott, ahová képesek vagytok a magasabb Éntől eredő inspirációkat bevezetni. Talán azt gondoljátok, hogy a szívközpont lehet ez a hely. És igazatok van. Végül a második csakrában összeolvadt energia felszáll a szívcsakrába.

Sok minden, ami általatok kifejezést nyer, a torokközpontból árad elő. Ezért is nevezzük a teremtőerő második központjának, a kifejezés centrumának. A második csakrában az energiák összekeverednek, majd felszállnak a szívbe, ahol kiegyensúlyozódnak, harmonizálódnak és valamiféle „finom-hangolás” megy végbe. Azután az energia a kifejezés központjába emelkedik. Ugyanakkor bizonyos másfajta energiák továbbra is folynak, áradnak befelé a lélek-csillagtól és a fejben található mentális centrumokból, ám azt mondhatjuk,

hogy lényegében a torokközponton keresztül nyilvánulnak meg. Hát nem érdekes? Ez az a hely, amelyen keresztül a hangképzés és a beszéd folyamata zajlik. Bizonyára tisztában vagytok vele, milyen fontos szerepe van a hangnak. Nagyon sok mindent képesek vagyunk kifejezni a hang segítségével. Előfordul, hogy amikor egy angolul beszélő médium olyan emberekkel működik együtt, akiknek az anyanyelve nem angol, van valami a torokból előtörő hangokban, ami hatást gyakorol a hallgatókra, noha magukat a szavakat nem érthetik.

A fent említettek csupán mintául szolgálnak, mindössze egy általános áttekintést kívántam nyújtani, noha rengeteg részletről számolhatnék még be azzal kapcsolatban, hogy miként nyilatkozik meg a teremtés folyamata planetáris szinten. Ha nem használjátok fizikai testeteket, hogy segítsen az alkotásban, bajosan lesztek képesek megvalósítani a végső elegyítést, amely valami anyagi megnyilvánulást hozhat létre abban a világban, amelyben valóságok keretei rögzítve vannak. Következésképpen az alkotó folyamathoz szükségetek van a fizikai testre.

Most pedig vegyük szemügyre az érzelmi test szerepét. Az érzelmi test rendkívül varázslatos, és rengeteg kiváló adottsággal rendelkezik. Ezért is szomorú olyan embert látni, aki lezárta érzelmi testét, elfojtja annak működését. Az érzelmi test rokonságban áll a mágneses tevékenységgel. Valódi természete szerint egy kiegyensúlyozott elektromágneses rendszert kellene alkotnia, mely igen kifinomult mértékben alkalmazza a vonzás alapelveit. Ez azt jelenti, hogy képes magához vonzani a dolgokat, ugyanakkor kapcsolódik is velük. Olyan összekötő kapocs, mely képes összeköttetést létesíteni és fenntartani más emberekkel valamint tudati történésekkel, ez idézi meg és vonzza hozzátok őket. Bizonyára ismertek olyan embereket, akikről azt gondoljátok: „Valahogy nem tűnnek valóságosnak számomra.” Ezzel természetesen nem azt akarjátok mondani, hogy csupán a képzeletben léteznek, hanem azt juttatjátok kifejezésre, hogy semmi érzelmet nem ébresztenek bennetek: Valójában nincs semmi, ami kapcsolódhatna hozzátok, ami létezésük érzetét keltené bennetek. Felfigyelhetek arra, hogy érzelmi testük meglehetősen zárt, mivel semmiféle kapcsolódási képesség nem nyilatkozik meg bennük, amely lehetővé tenné, hogy energiáikkal kölcsönhatásba lépjenek. Emlékezzetek vissza arra, amit a kapcsolatokról mondtunk. A kapcsolat lényegében a kommunikációt vagy az energiák - egymás közötti megosztását jelenti. Az érzelmi testben rejlik az a képesség, amely a másik személlyel való bensőséges érintkezést lehetővé teszi. Természetesen nem arról van szó, hogy a másik három test nem lép összeköttetésbe más testekkel, mivel, amint azt már az előzőekben említettem, valamennyi szinten kommunikáció zajlik, azt azonban kijelenthetjük, hogy e képesség veleje az érzelmi testben összpontosul. Az érzelmi test fejlődése a többi test kommunikációs képességének kibontakozását is maga után vonja. Ha tehát lezárjátok érzelmi testeteket, és elfojtjátok működését, az a másik három alkotóelem kapcsolódási képességének is nagymérvű gyengülését okozza.

A teremtő folyamat során az érzelmi testnek valami más szerep jut. Igencsak nehéz ezt szavakkal kifejeznie. Úgy gondolom, hogy a „Valóságosnak tűnik?” kérdés megfogalmazása érzékelteti a leghűbben közlendő lényegét. Például, képzeljétek el, hogy egy barátotokat hallgatjátok, aki egy nemrégiben tett felfedezésének elméletéről számol be nektek. „Hatalmas áttörést valósítottam meg. Azt hiszem, ez így és így működik.” Hallgatjátok szavait, majd így szóltok: „Hát ez valóban érdekesítő.” Ám a közlés nem hat túlságosan nagy meggyőzőerővel rátok, igazságát nem érzitek magatokénak. Ha azonban a felismerés bennetek is lángra lobbanna, s mélyen és behatóan átérezhetnétek igazságát, érzelmi szinten is kapcsolódnátok az adott ideával, s így az élmény hatására ti is helytállóan éreznétek. Azt mondani, hogy „igaznak érzem” egészen másképp hangzik, mintha azt mondanánk: „ésszerűen hangzik.” A két kijelentés egészen más minőségű élményt takar. Találkozhattok olyan elgondolással, amely ésszerűnek hangzik, racionális alapokra épül, ennél fogva helytállóan tűnik. Amikor azonban egész mélyen, úgymond a zsigereitekben érzitek egy

elgondolás valóságát, és a fogalmi szinten megérett gondolatok is összhangban állnak vele, kétségkívül nehéz volna meggyőzni benneteket az ellenkezőjéről. Ily módon egy koncepció rövid idő alatt belső igazságotokká válik. Számotokra az már „valóság”.

Ebből következik, hogy ha lezárjátok érzelmi testeteket, semmi sem tűnhet valóságosnak számotokra. Mindent homályosnak és bizonytalanak éreztek. Egyesek az elkötelezettség hiányáról beszélnek. Rendkívül zavarba ejtőnek találják, hogy csak lebegnek a világban, és semminek sincs tényleges valósága a számukra. Ezt az állapotot lényegében érzelmi természetűnek tarthatjuk, minthogy az emocionális szintről feltörő érzések és azok élénksége, intenzitása tesz mindent meggyőzővé és szilárd valósággá. A teremtő folyamat során az emocionális test segítségével az energiát oly módon használjátok fel, hogy az erőteljes és szilárd minőséget kölcsönöz alkotásotoknak.

Az emocionális test egyúttal a kötődés, a ragaszkodás központja is. Ez bizony bajok forrása lehet, s azt hiszem, ez lehet az egyik oka annak, hogy sok ember igencsak kritikus szemmel tekint az érzelmi testre. Miként már említettem, tevékenysége a mágnesesség alapelveire épül. Véleményem szerint nem a magnetikus teremtő központot testesíti meg, ám működésében hasonló vonásokat fedezhetünk fel. Ez pedig azt jelenti, hogy ha valamivel mély és erős kötődést akartok kialakítani, az emocionális adottságok révén tudjátok azt magatokhoz vonzani, és megtartani.

Mindez igen szép és helyénvaló, mikor egy kellemes állapotban időzve azt mondjátok magatoknak: „Mindig emlékezni akarok erre. Sohasem szeretném elfelejteni. Mindörökké meg akarom tartani a szívemben.” Ekkor azt a bizonyos magnetikus minőséget idézitek fel, mely révén e csodálatos élmény lenyomatát az érzelmi test a tudatotokban rögzíteni képes. Alighanem előfordult már veletek, hogy egy szeretett ember arcának képét meg akartátok tartani emlékezetetekben. Az emocionális test segítségével vagytok képesek magnetizálni és bensőtökben megtartani azt.

Persze találkozhattok még ezernyi más dologgal, amit szeretnétek mindörökké az emlékezetetekben tudni. Ilyen lehet például önnön valóságotok érzete, vagy akár egy-egy felismerés, amely meditációban világlott fel előttetek. Valóban meg akarjátok ragadni őket az emocionális szinten, hiszen így nem kell megtapasztalnotok azt, hogy egy pillanatnyi megvilágosodás után köddé válik az egész. Az efféle felismerések, meglátások, emlékek sokszor azért csúsznak ki hirtelen a kezeitek közül, mert elmulasztjátok erős érzelmi szálakkal magatokhoz fűzni őket. Az érzelmi test saját valóságotok, igaz létezésetek érzetét is segít megtartani bensőtökben. Megesik, hogy az ember néha életének egyik-másik szakaszában nem igazán érzi valódinak önnön személyiségét. „Ki vagyok én valójában? Nem tudom.” - hangzik a kérdés és a bizonytalan felelet. Nem fűzték magukhoz mélyen és erősen saját valóságuk, létezésük érzetét, önmagukról kialakított elgondolásukat. Az egyik legfontosabb dolog, amit mélyen és erősen meg kell kötnötök magatokban, az saját isteni mivoltotok érzete. Olykor rendkívül hatalmasnak, erőteljesnek, sugárzóknak érzitek magatokat, s ekkor felragyog bennetek saját isteni valóságotok érzése, a határtalanság fensége, majd mindez hirtelen tovasiklik, s hirtelenjében rendkívül parányinak, értéktelennek érzitek magatokat, odavész a határtalanság érzése, nem tudjátok többé erősnek magatokat, isteninek meg végképp nem. Gyakorlataink egyik célja, hogy isteni mivoltotokat és lényetek valóságát valamint a határtalanság érzetét mélyen rögzítsük bensőtökben, s tudatosítsuk bennetek, hogy mint isteni lények csupán kalandos felfedező úton jártok egy világban, melyet fizikai síknak nevezünk. Valójában soha nem érezhetitek magatokat korlátozottnak, értéktelennek, kicsinek, ha mélyen, lényetek legbensőbb magjában rögzítitek saját isteni mivoltotok valóságának érzetét. Amint látjátok, nagyon sok csodálatos dolog merül fel a kötődés és a megtartás kérdésével kapcsolatban.

A problémák természetesen abból adódnak, hogy egyszersmind kellemetlen dolgokat is magatokhoz láncolhattok, ha nehezetekre esik elengedni őket. Sok olyan kellemetlen

élményen mentetek már keresztül a fizikai síkon, amelyet ugyancsak erős kötelékekkel rögzítettetek emlékezetetekben. Halálesetek emlékei fakadnak fel, vagy időről időre olyan boldogtalanságot idéző helyzetek képei törnek elő, melyekről valaha azt mondtátok: „Soha többé nem leszek képes elfelejteni. Soha nem fogom megbocsátani. Soha nem engedem feledésbe merülni.” Amikor ezek a gondolatok megfogalmazódnak bennetek, voltaképpen magnetizáljátok, magatokhoz láncoljátok az eseményt, s emléke minden szinten életeken át végigkísér. A múlt életekbe vezető regressziós gyakorlatok során visszautaztok az időben, és elengeditek azt az élményanyagot, amelyet valaha magatokhoz kötöttetek, ám többé már nem szolgálja érdekeiteket. Amikor egy-egy átélés emlékét már nem akarjátok magatokban tartani, útjára engeditek. E kellemetlen, ragaszkodással megőrzött emlékeknek köszönhető, hogy az érzelmi test sok ember szemében inkább hírhedt mint híres. Többnyire az érzelmi testben tároljátok a fájdalmas benyomások érzelmi lenyomatait. Nem feltétlenül az érzelmi test döntött úgy, hogy sohasem felejt, és sohasem bocsát meg, mégis azt hibáztatjátok mindenért, hiszen a kellemetlen emlékek benne rejtőznek. Az érzelmi testet a vonzás, a kötődés és a megtartás központjaként tarthatjuk számon. Ennek tudatában talán felül akarjátok vizsgálni az érzelmi test ellen hozott néhány ítéleteket, s talán nem álltok ellen a felismerésnek, hogy jóllehet néha valóban nehéz elengedni bizonyos hozzátok nőtt dolgokat, érzelmeket, emlékeket, ez nem azért van így, mert az érzelmi test határozott úgy, hogy meg fogja őrizni őket.

Térjünk még vissza előbbi példánkhoz, melyben egy szülő és négy gyermekének viszonyáról beszéltünk. A szülő egyik gyermeke olyan tulajdonságokkal rendelkezik, melyeket talán maga a szülő idézett meg egykoron. Ám nem különösebben kedveli lényének azt a részét, amely e számára kellemetlen adottságok felidézéséért felelős, következésképpen a gyermeket teszi felelőssé a nem kívánatos tulajdonságok meglétéért, noha energiái révén ő maga vonzotta magához őket. Hasonló a hasonlót vonzza, s olykor igencsak nagy bosszúságot okoz nektek egy olyan gyermek megjelenése, aki bizonyos adottságokat tőletek örökölt, mégpedig olyanokat, melyeket képtelenek voltatok elfogadással magatokhoz ölelni. Néha pontosan ekként kezelitek az érzelmi testet is, holott az csupán követi utasításaitokat, s tárolja azt, amivel kapcsolatban úgy határozotok, hogy meg kell tartani. Majd később, amikor ráébredtek arra, hogy mit is őrizgettek bensőtökben, az utálat és ellenszenv érzése ébred fel bennetek iránta, s ilyenkor elutasítjátok magát az érzelmi testet is.

Mindazonáltal az érzelmi test a nemkívánatos dolgoknak mindössze csekély hányadát foglalja magában. Ám egyszersmind hordozója mindazon dolgok ragyogásának, amelyet valaha elsajátítottatok és láttatok a Teremtésben. Magába öleli az Istenség valamint más bolygók, síkok képét és magában tartja minden csodálatos esemény emlékét.

Bizonyára a fizikai testben is lettek már olyan pontokra, amelyek bizonyos dolgokat tárolnak, ám a vonzás és megtartás valódi központjának az érzelmi testet tekinthetjük. Ennélfogva rengeteget segíthet nektek fejlődésetek folyamatában, feltéve, ha igényt tartotok támogatására. Kétségkívül el fogja árulni nektek, hogy mi mindent foglal magában, tehát melyek azok a dolgok; amelyek tudatotok részét képezik és amelyekből életeketek teremtitek, talán olyan módon, ami egyáltalán nincs kedvetekre. Azonkívül persze segít frissen, élénken megtartani azokat a ragyogó emlékeket, melyek megőrzik isteni mivoltotok érzetét valamint a Mindenséghez fűződő köteléketeket, amint fejlődésetek útját járjátok.

Most pedig vegyük szemügyre a mentális testet. Mit gondoltok, milyen szerepet játszik életekben? Már igen sok ismeretet szereztetek arról, amit én a hétköznapi szellemiségnek nevezek, s amely a mentális sík alacsonyabb rezgésszintjét képviseli. Ezzel nem azt akarom mondani, hogy fejlődésetekkel igyekszünk majd megszabadulni tőle. Nem, semmi esetre sem, a mentális sík alsóbb részeinek minden csodálatos tevékenységét meg fogjátok őrizni magatokban, így tehát továbbra is bírtok majd elemző és logikai képességgel, józan ésszel, és

a fogalomalkotás képességével. Biztos vagyok benne, hogy ti magatok sem akarnátok lemondani e ragyogó adottságokról.

A mentális testnek azonban létezik egy magasabb szintű tevékenysége is, amelyet gyakran „megismerésnek” nevezünk. Az elnevezés olyasféle megértést takar, mely meghaladja a tudás határait, és a létezés élményébe vezet bennünket. Olyan helyről van szó; ahol hatalmas mennyiségű ismeretet és információt dolgoztok fel. Az információkat a fizikai test, az érzelmi test, az alacsonyabb mentális képességek, a spirituális test és igen, még a lélek és másféle magasabb tudatszintek is közvetítik e felsőbb rétegekbe. A mentális test magasabb szintjein olvasztjátok egységbe különféle ismereteiteket, s az egységes tudás birtokában a való „létezés” állapotába kerülnétek. Azzá válnátok, akit mindig is megismerni, megérteni vágytatok, következésképpen tudásotok rendkívül sokrétűvé, és teljessé formálódik.

Mindez nagyszerűen hangzik, ám alighanem felmerül bennetek a kérdés, vajon miként hatolhatunk el a magasabb mentális képességekhez. Természetesen a fejlődés folyamának sodrása visz el benneteket odáig, ám azzal sem árt tisztában lennetek, hogy a képzelet jelenti azt a hidat, amely a mentális síkon átívelve a magasabb mentális képességekhez vezet benneteket. Úgy vélem, a képzelet segítségével szárnyalhattok az ismert és megszokott dolgoktól az ismeretlen, az új, az izgalmas, a még feltérképezetlen dolgok felé, melyek a következő evolúciós lépcsőfokot testesítik meg számotokra. A képzelet felfedezőként vagy úttörőként vezet előre benneteket. Bejárja a még ismeretlen térségeket, s a megismerés sugaraival világítja át őket, de talán nem a mentálistól megszokott gondossággal, alaposággal és részletességgel, hanem egyfajta szárnyaló, felemelő módon, mely lehetővé teszi, hogy a magasból tekintetek fejlődésetek előttetek kanyargó ösvényére. Természetesen a magatok mögött hagyott útszakaszok is mind ismertté válnak számotokra, feltérképezitek, elemzitek, megismeritek őket. Amint a képzelet szárnyán tovarepülnétek, a képzelet csakugyan a tudás magasabb szintjeire vezérel benneteket, a bölcsesség magasabb útjait járjátok, mert olyan területekre juttok el általa, amelyeket lábatok még sohasem érintett azelőtt, olyan helyek kapui tárulnak fel előttetek, ahol minden összefügg mindennel.

Mindenkit arra ösztönzök, hogy ne habozzon képzeletét használni. Az emberek gyakorta az mondják nekem: „Szeretném aktiválni harmadik szemem működését. Hogyan érhetem el ezt?” Mindig a képzelőerő alkalmazását javaslom ilyen esetekben. S teszem ezt azért, mert amit ti a harmadik szem működéseként tartotok számon, az nem más, mint a magasabb megismerés, melyről az imént beszéltem. Itt nem pusztán látásról van szó, hanem a tudást a létezés élményébe emelő teljes megismerésről, amelyhez, miként említettem, a képzelet ösvényét járva juthatok el. Ha tehát meditációs gyakorlataink során azt mondom, hogy lássátok magatok előtt ezt vagy azt, arra kérlek benneteket, hogy képzeletetek erejét vessétek be úttörőként, alkalmazzátok felfedezőként, mely előrehaladva számotokra még ismeretlen ösvényeket térképez fel vagy nyit meg előttetek. A képzelet erejét használjuk, hogy a megértés és megismerés birodalmába vezessen bennünket.

Olykor azt vesszük észre a mentális testtel kapcsolatban, hogy Énetek s maga a mentális test olyannyira élvezi tevékenységét, hogy azt képzelitek, ti valójában arra a helyre tartotok, azt a tudatállapotot keresitek, amit az megjelenít előttetek, s úgy érzitek, most már minden korábban megszerzett tudás feleslegessé vált, és kiselejtezhető. Természetesen tisztában vagyunk veletek, hogy a növekedés nem efféle elvek szerint megy végbe, tudjuk, hogy minden egyes lépcsőfok a megelőző szintre épül. Kihajíthatjátok a hamis elképzeléseket, megszabadulhattok a tökéletlen elméletektől, ám semmiképpen sem mondhattok le arról a tudásról, ami következő lépésetek biztos alapját képezi. A négy testtel foglalkozva időnként úgy találhatjátok, hogy a mentális összetevő az evolúció zenitjének tekinti magát, s megeshet, hogy nem olyan érdekelt az együttműködésben és információáramlásban, mint némely másik test. Segíthettek mentális testeteknek abban, hogy megértse, ő maga is rendkívül fontos és különleges tudatpontot képvisel, ám nem az egyetlen tényező, mely révén megértésedet és

fejlődéseket érzékelitek. A Forráshoz hasonlóan teljességében bontakoztatjátok ki lényeteket, s mind a négy, saját énetekként értelmezett sikot tekintetbe veszitek.

Most pedig vizsgáljuk meg a spirituális testet. A spirituális test voltaképpen egy olyan adottság, mely a fizikai világon keresztül vezető evolúciós pályátok előrehaladtával aktiválódik, mivel a spirituális test képes az isteni ideák esszenciáját a magasabb szintekről, s főként a lélek szintjéről a személyiség síkjára áramoltatni. A lélek szintjéről eredő isteni ideák fényessége az Én eme alkotóelemén keresztül érkezik hozzátok. A spirituális test képes a dolgok lényegének mélyére hatolni, s képes azokat teljes potenciájukban kifejezni. Azután azok a mentális szintre kerülnek, ahol formát kap a dolgok szerkezete, majd az alkotó folyamat továbbhalad a fizikai sík felé, ahol a dolgok esszenciája az Én négy összetevőjének együttes tevékenysége révén megelevenedik.

A spirituális test egy másik rendkívül fontos sajátsággal is rendelkezik. Emlékeztet benneteket a Mindenséghez fűződő kötelezetekre. Egyfajta átölelő és teljességet sugárzó minőséget képvisel, s egyúttal az auramező külső burkát képezi. Körülfogja, és áthatja a többi testet, teljessé teszi struktúrátok egészét. Elsősorban a spirituális test érintkezik a lélek szintjével, s támogatja a személyi szint lélekkel való kapcsolatának kiépítését is. Ez azonban korántsem jelenti azt, hogy szellemi rálátásából és a lélekkel fennálló kapcsolatából fakadóan a spirituális testet a többi alkotóelemnél jobbnak vagy fejlettebbnek kellene tekintenünk. Való igaz, a spirituális test - ha engeditek - kiszélesedett rálátást biztosít a kozmikus valóság szerkezetére, miként a lélek fejlődésének ezen a pontján azt kifejezésre juttatni képes. Am ez nem jelenti azt, hogy látásmódja „tökéletes” vagy teljes volna. Mindössze arról van szó, hogy egyfajta „spirituális” vagy átfogó szinten, a számotokra felfogható legteljesebb formában képes elétek tárnia valóságot. Az utóbbi néhány évben sok ember ébredt rá arra, hogy az emberi és földi dolgokról alkotott fogalmaitok meglehetősen torzok, és negatív jelentéstartalommal bírnak, s nem a teremtésben elfoglalt dicső és fenséges helyetek valósága tükröződik bennük. A spirituális test már a bolygón szerzett legkorábbi tapasztalataitok óta magában hordozza e torz vélekedéseket. Az emberi kollektív tudat alapjának tekintélyes részét alkotó belső és valódi kozmikus igazságként vannak azóta is jelen a spirituális testben egészen az idők kezdete óta. Csupán mostanság, ahogyan kezdetek értéket és jelentőséget tulajdonítani a többi testeteknek is, különös tekintettel az érzelem és a fizikai testre, vagytok képesek keresztüllátni rajtuk, és szélnek eresztetni ezeket a valóságról alkotott ősi, torz elképzeléseket. Az Egészet az Én egyetlen alkotóeleme sem képes önmagában megragadni. Kizárólag akkor járhattok sikerrel, ha képesek vagytok megvalósítani bensőtökben a különféle alkotóelemek teljes és kiegyensúlyozott egységét.

Ahogyan azt már az előzőekben megállapítottuk, elengedhetetlenül fontos, hogy valamennyi testetek és az Én egésze felfogja és elfogadja ezen összetevők egyenjogúságát. Valamennyien egyedülálló sajátosságokkal rendelkeznek. Mindegyikük különleges szerepet tölt be, ám egyikük sem lehet fontosabb a másiknál. Együttesen a létezés teljességét nyújtják, szilárdan rögzítenek benneteket a fizikai világban, s egyszersmind összekapcsolnak a Mindenséggel. A fentiekben természetesen az ideális esetben fennálló körülményeket tártam elétek. Így fest lényetek egésze, ha a különböző alkotóelemek között teljes egyensúlyt és harmóniát hoztok létre. „No és miként tarthatjuk egyensúlyban a dolgokat?” - kérdezhetnétek. Miként már említettem, az egyensúly csupán elhatározás kérdése, olyasvalami, ami saját irányításotok és felelősségetek körébe tartozik. Végül kétségkívül el fogtok érkezni fejlődésetek ama pontjára, melyben valóban átérzitek és megértéssel szemlélitek minden egyes alkotóelem egyenjogúságát és kivételes jellegét. Tudatára ébredtek annak, hogy a Teremtő ideális struktúrárt alkotott számotokra, s felfedezitek, hogy valamennyi test együttműködik, és támogatják egymás tevékenységét, ha mindannyian önnön teljességükben bontakozhatnak ki. Ez volna az ideális helyzet. Igazán nem nehéz megvalósítani, ha egyszer már megragadtátok a minden dolgok és minden tudatpont

egyenlőségéről szóló univerzális alapelv lényegét. Az egyensúlyi helyzet kialakítása voltaképpen ezen alapelv megértésének függvénye, s annak, hogy alkalmazzátok-e azt életetekben, vagy pedig kivételt tesztek az En egyik-másik megnyilvánulásával. Ismételten emlékeztetni szeretnék benneteket arra, hogy a négy test rendszerének koncepciója pusztán eszköz, mindössze egy módszer a valóság megközelítésére, de nem maga a valóság. Ne ragaszkodjatok annyira a négy különálló testet szemléltető elgondoláshoz, hogy aztán képtelenek legyetek elengedni azt, ha felsőbbrendű Énetek arra kér benneteket. Azt hiszem, hogy ebben a kozmikus kifejezéssel élve sebesen mozgó világban, melyben most éltek, ez hamarosan bekövetkezik. Használjátok ezt az eszközt, ám legyetek készek lemondani róla, ha megérett rá az idő.

A következő gyakorlat a segítségetekre lesz abban, hogy megismerjétek struktúrátok felépítését, és hogy teljes rendszerében egyensúlyt hozzatok létre. Egy olyan fényel és energiával dolgozó gyakorlatot mutatunk be, amely rendkívül közvetlen módon segít hozzá az egyensúly eléréséhez. Minthogy vizualizációs gyakorlatról van szó, arra kérlek benneteket, hogy ne habozzatok bevetni képzeletetek erejét.

/Vivamus – B. Burns: Spirituális csatorna – részlet/